

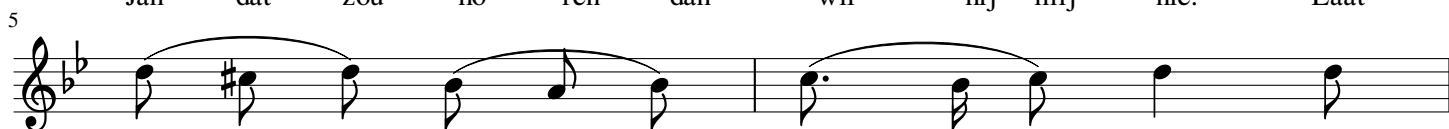
De koster en zijn klokken

1. Is soms in ons dorp - je een meis - je de bruid, dan
2. Er han - gen twee klok - ken, één licht en één zwaar, die
3. Maar als er een meis - je in 't huw' - lijk zal gaan en
4. Eens kwam op een mor - gen al heel vroeg bij mij Ma -
5. Ik keek door mijn bril toen het meis - je eens aan en
6. Zij wist niet wat ze daar - op ant - woor - den moest, maar
7. Ach vriend heb toch mee - lij snik - te d'ar - me Marie als

wordt haar ter e - re de klok - ken ge - luid. Ik
luid ik om beur - ten, maar nooit door el - kaar. De
hoort men de zwaar - ste der klok - ken dan slaan, dan
rie van de bak - ker, zo vro - lijk en blij. Zij
zei wel - ke klok moet ik voor jou la - ten slaan?
ach de ou - we kos - ter kent z'n klant - jes zogoed
Jan dat zou ho - ren dan wil hij mij nie. Laat

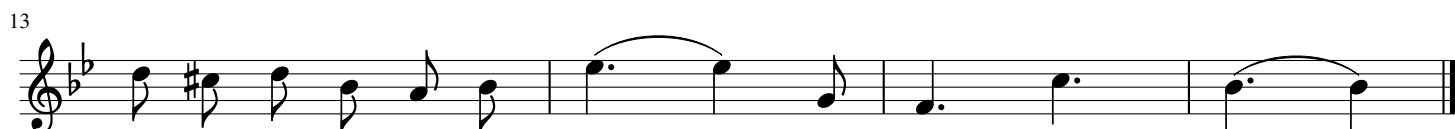
doe dat als kos - ter op 't huw' - lijks - feest, dat is
licht - ste klok is de be - lo - ning der deugd, dus
fluint' - ren de men - sen zo stie - kum: 'Ach gos', daar
sprak lie - ve kos - ter ik ben mor - gen de bruid,
Ma - rie had be - paald de - ze vraag niet ver - wacht,
Hij zei lie - ve kind ge - bent heus geen be - gijn,
dus voor het trou - wen de lich - te klok slaan en

Refrein
zo van ouds - her de ge - woon - te ge - weest. Van je
hoort men haar hel - de - re klan - ken met vreugd.
is er be - paald weer een steek - je aan los.
jij zorgt dus wel dat de klok wordt ge - luid.
zij werd hel' - maal van haar stuk - ken ge - bracht.
't zal daar - om de zwa - re klok moe - ten zijn.
luid dan de zwa - re maar als 't is ge - daan.

bim - me - le, bam - me - le bom, van je bim bam bom Van je

bim - me - le bam - me - le bom. Van bim bam bom.

De koster en zijn klokken is door Jaap van de Merwe gepubliceerd in het Groot Geïllustreerd Keukenmeiden Zangboek, uitgegeven door A. Bruna en Zoon in 1976.

Dit lied was een geliefd voordrachtstuk omtrent middernacht op plattelandsbruiloften vóór 1940, bij voorkeur verrijkt met pikante, toepasselijke coupletjes op de aanwezige familie en burens, soms met gebruik van een boemlala. (Een vaatdoek wordt aan je linker en rechter bovenbeen gebonden. Hier wordt een pollepel tussen gestoken en een paar keer rondgedraaid. De bolle kant moet naar het lichaam wijzen. Als je de beide benen naar buiten beweegt gaat de pollepel omhoog en richting lichaam. Voor je kruis, heel belangrijk bij mannen!, hou je een deksel, hier klapt de pollepel tegenaan.)

Bronnen

Nederlandse Liederbank van het Meertens Instituut, Digitaal archief van Ben Hartman. Tekst en muzieknotatie zijn (iets) gewijzigd.

Verscheidene teksten

Voor deze melodie zijn ook ietwat 'ondeugende' teksten overgeleverd. Voorbeeld (zonder het bekende refrein):

1.

Soms is in ons dorpje een meisje de bruid
Dan ben ik degen die de klok voor haar luidt,
Er hangen twee klokken, de ene is licht
Die klept als het gaat om een zedig, kuis wicht,

2.

De zware klok beiert als 't bruidje bepaald
Goed weet waar vrind Abram de mosterd wel haalt,
Dan komen de kwezels gauw aan om te zien
Of dat je 't soms zien kan, aan 't bruidje misschien.

3.

Griet van de drogist zei: zeg koster ik trouw
En 'k wou dat jij dan ook de klok luiden zou
Ik zeg: nou, dat wordt dan de zware, hè meid?
Zei* zegt: hoe weet jij..? 'k Zeg: 'n feit is 'n feit.

4.

Zij zegt: maar er ís niks, of ík dat niet wist
Allicht, bij het dochtertje van de drogist,
Maar Klaas is een zoon uit een godvruchtig huis
En de klok vertelt eerlijk van kuis of onkuis.

5.

Toen zij weer: ach kostertje, da's wel een straf
Wie weet ziet Klaas dan wel van 't huwelijk af,
Als u nou voor Klaas eerst de lichte klok luidt
En pas nà de voltrekking de zware voor de bruid?

* Orspronkelijke schrijfwijze